3 de juny: Sant Carles Luanga i companys, màrtirs

Text de l'Evangeli (*Mt* 5,1-12a): En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué, i se li acostaren els deixebles. Llavors, prenent la paraula, començà a instruir-los dient: «Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel! Feliços els qui ploren: Déu els consolarà! Feliços els humils: ells posseiran la terra! Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: Déu els saciarà! Feliços els compassius: Déu se'n compadirà! Feliços els nets de cor: ells veuran Déu! Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus! Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el Regne del cel! Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies! Alegreu-vos-en i celebreu-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel».

«Feliços els perseguits pel fet de ser justos»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui celebrem el record dels màrtirs d'Uganda: sant Carles Luanga i companys morts entre 1885 i 1887 per l'acarnissament del rei Mwanga, en odi a la fe que professaven en Jesús i perquè no volien accedir als desigs impúdics del rei. Van morir vint-i-dos catòlics: el més petit d'ells, sant Kizito, de dotze anys. També n'hi havia una altra vintena d'anglicans. Va ser un martiri ben ecumènic. Mentre estaven empresonats, sant Carles Luanga els animava a ser fidels, enfortint-los en la fe i en l'amor a Jesús. El primer en morir, Josep Balikuddembe, digué al botxí: «Digues al rei, que morim injustament, però que el perdonem; i que es penedeixi».

Namugongo, amb la catedral dedicada als màrtirs, és el símbol de les esglésies cristianes ugandeses, i no solament de la catòlica, fecundades amb la sang dels màrtirs.

Les benaurances, que meditem avui, escauen molt bé als màrtirs, però sobretot la que diu: «Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el Regne del cel» (Mt 5,10). Els màrtirs d'Uganda van ser perseguits i martiritzats "pel fet de ser justos". La seva justícia i santedat, era un revulsiu pels injustos. També aquella altra: «Feliços els nets de cor: ells veuran Déu» (Mt 5,8). La puresa del cor dóna capacitat contemplativa.

El Papa ha insistit sovint en què l'Església té més necessitat de testimonis que de mestres. Els màrtirs són testimonis per definició, ja que la paraula "màrtir" vol dir "testimoni". Els màrtirs d'Uganda han estat

veritables testimonis de Jesús, sense por ni vergonya, encara que això els signifiqués la mort. Són així un exemple pel món d'avui, no gens inclinat a arriscar la pròpia vida per causa del Regne.

En la mesura en que testimoniem Jesús, en som també "màrtirs", si no vessant la sang, sí per la valentia d'arriscar la vida per la fe en Ell.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Uganda és el lloc on la creu de Crist brilla amb una esplendor especial. Aquest era un lloc fosc, però la llum de Crist el va fer brillar amb el gran incendi que va consumir sant Carles Lwuanga i els seus companys. La llum d'aquest holocaust mai deixarà de brillar a l'Àfrica» (Sant Pau VI)

- «El testimoni de Crist fins al vessament de la sang és la més gran força de l'Església. 'Enderrocats però mai vençuts' (2Cor 4,9). En la debilitat del màrtir es manifesta la força creadora de l'amor de Déu» (Benet XVI)

- «Quan l'Església, en el cicle anyal, fa memòria dels màrtirs i dels altres sants, 'proclama el misteri Pasqual' en aquells i aquelles 'que han sofert amb el Crist i han estat glorificats amb Ell, i proposa als fidels els seus exemples, que atreuen tothom cap al Pare pel camí del Crist, i obté pels seus mèrits els beneficis de Déu' (Concili Vaticà II)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.173)